

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010414
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814010414.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanej B. Y. I., nar. XX.XX.XXXX v E., okres F., trvale bytom D., I. XXX/XX, toho času bytom D., F. X/XXX, pre prečin krivého obvinenia a krivej prísahy podľa § 345 odsek 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/120/2014-367 zo dňa 23.10.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovanej B. Y. I.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.10.2015, sp. zn.: 3T/120/2014-367 bola obžalovaná B. Y. I. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krivého obvinenia a krivej prísahy podľa § 345 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

po zákonom poučení o zodpovednosti za uvádzanie vedome nepravdivých údajov, najmä o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, do zápisnice o trestnom oznámení dňa 16.4.2013 pred povereným príslušníkom Policajného zboru na Obvodnom oddelení PZ Prievidza, Košovská cesta 5 v Prievidzi a dňa 13.5.2013 do zápisnice o trestnom oznámení pred vyšetrovateľom Policajného zboru na Okresnom riaditeľstve PZ Prievidza, M. Mišíka 11 v Prievidzi, živito obvinila G. T. a jej syna G. H., keď uviedla, že dňa 3.4.2013 v presne nezistenom čase medzi jedenástou a dvanástou hodinou v D., na Ul. G. H., pred predajňou čínskeho textilu oproti budove Okresného súdu Prievidza, G. T. chytila B. Y. I. za predlaktie ľavej ruky, jej syn G. H. ju chytil za predlaktie pravej ruky, v ktorej držala rozopnutú kabelku, ruku jej vykrútil za chrbát, takto jej znemožnili pohyb a z kabelky jej vytiahol bielu nezalepenú obálku s hotovosťou vo výške 1.650,- eur, ktorú si prisvojil, pričom preverovaním pred začatím trestného stíhania bolo zistené, že uvedený skutok sa nestal a trestné oznámenie bolo v zmysle § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku dňa 15.5.2013 odmietnuté uznesením vyšetrovateľa, ktoré dňa 28.5.2013 nadobudlo právoplatnosť.

Za to jej bol podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého jej bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Zároveň podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona bola obžalovanej uložená povinnosť v skúšobnej dobe osobným listom sa ospravedlniť poškodeným G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. H. XX, a G. H., nar. XX.X.XXXX, bytom U., N. nad U. XXX.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadla odvolaním čo do výroku o vine i treste obžalovaná. V dôvodoch odvolania poukázala na to, že celé je to vykonštruované, nezakladá sa to na pravde, poškodení spôsobili ujmu jej, prepadli ju. Bola odsúdená podvodne, protizákonne a zaujato. Sudkyňa bola zaujatá, pretože sa obžalovaná sťažovala na jej manžela. Jedná sa o rodinkárstvo. Krajský súd v Trenčíne robí podvody, rozhoduje zaujato. Žiada, aby bolo začaté trestné stíhanie voči sudcom. Svedkyňa M. ovplyvňovali prokurátori. Obžalovanú prepadli a okradli a všetko to otočili voči nej. Poškodení nemôžu byť považovaní za svedkov. Poškodená T. kradla v minulosti v obchode. Ukradla jej peniaze i zlato.

Obžalovaná bola o konaní verejného zasadnutia riadne upovedomovaná, avšak zásielku v odbernej lehote neprevzala a následne pri doručovaní cestou polície dňa 13.09.2016 (č.l. 418) odmietla zásielku (upovedomenie) bez riadneho dôvodu prevziať. Následne bola príslušníkmi PZ poučená, že odmietnutie prevzatia zásielky sa bude považovať za doručenie zásielky. S poukazom na ustanovenie § 67 ods.2 Tr. poriadku považoval krajský súd upovedomenie obžalovanej za riadne doručené.

Poškodení boli o konaní verejného zasadnutia tiež riadne upovedomení, avšak bez ospravedlnenia sa nedostavili.

Verejné zasadnutie bolo preto vykonané v neprítomnosti obžalovanej a poškodených.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchala obžalovaná. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaná, ktorá spáchanie skutku poprela, je usvedčovaná predovšetkým priamou výpoveďou poškodených G. T., G. H., svedkov F. M., Bc. R., G.. H. H., G.. A. G., W. L., zápisnicami o trestnom oznámení podávaných obžalovanou a ostatnými listinnými dôkazmi.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodení sa voči obžalovanej nedopustili žiadneho konania, aké uvádzala obžalovaná v zápisniciach o trestnom oznámení a neskôr i vo svojich výpovediach v pozícii svedka - poškodeného. Obžalovaná do zápisníc o trestnom oznámení uvádzala viaceré verzie, pričom následne opis priebehu údajného skutku „doplňala“ ďalšími tvrdeniami, ktorými rozširovala tak okruh údajných páchatel'ov, ako i okruh vecí, ktoré jej mali byť odcudzené. Je skutočne nelogické, aby si obžalovaná, ak bola napadnutá a okradnutá, ihneď po skutku nepamätala koľko osôb ju malo napadnúť a čo jej bolo odcudzené. Na „odcudzenie“ relatívne vysokého finančného obnosu vo výške 1650 € si „spomenula“ až po niekoľkých dňoch. Nepresvedčivé je i tvrdenie obžalovanej o dôvodoch údajného konfliktu. Naopak, tvrdenia poškodených sú konzistentné a s nimi korešponujú

i výpovede ostatných svedkov a ostatné listinné dôkazy. Bolo preukázané, že poškodení z miesta údajného činu kludne odchádzali a poškodená T. jasne uviedla obžalovanej, že mobilný telefón jej vráti keď vyrovná svoj dlh voči nej. To len potvrdzuje verziu udávanú poškodenými. Ako už v napadnutom rozsudku uviedol súd prvého stupňa, je nesporné, že i vyšetrovateľ neuveril tvrdeniu obžalovanej, vyhodnotil jej trestné oznámenia za nepravdivé a vec oznámenia pre podozrenie zo zločinu lúpeže odmietol. Vzhľadom na výpovede svedkov - poškodených, ktorí od počiatku popisujú priebeh skutku zo dňa 3.4.2013 totožne a zhodne, bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že dňa 3.4.2013 poškodený H. ani poškodená T. sa nedopustili konania, ktoré oznamovala obžalovaná vo svojich trestných oznámeniach dňa 16.4.2013 a dňa 13.5.2013. Teda obžalovaná ich krivo obvinila zo spáchania zločinu lúpeže v úmysle privodiť ich trestné stíhanie. Je nesporné, že poškodený H. sa nemal voči obžalovanej dopustiť žiadneho konania, v prvotnom trestnom oznámení sama obžalovaná vypovedala, že len sedel v aute a poškodená T. je dôvodne podozrivá z iného konania inej právnej kvalifikácie, ako uvádzala obžalovaná vo vyššie uvedených trestných oznámeniach z 16.4.2013 a 13.5.2013.

Z uvedených skutočností potom vyplýva, že obrana obžalovanej bola jednoznačne vyvrátená. Nebolo preukázané, že by príslušníci polície resp. sudkyňa súdu prvého stupňa postupovali voči obžalovanej zaujato a snažili sa „manipulovať“ dôkazy, ako to tvrdila v odvolaní obžalovaná.

Obžalovaná teda svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd. Krajský súd potom opakovane v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Správny je preto i výsledok súdu prvého stupňa o uložení trestu podmieneného, s príslušnou skúšobnou dobou, ako i povinnosti obžalovanej ospravedlniť sa poškodeným.

Na základe týchto dôvodov odvolanie obžalovanej odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.